

“Sempre vaig voler trencar barreres”

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

Maria Dolors Godoy (94 anys), alcaldessa de Cassà de la Selva (1979-1983)

Maria Dolors Godoy ahir davant l'Ajuntament de Cassà de la Selva Pere Duran / NORD MEDIA

Quan a la nonagenària Maria Dolors Godoy se li pregunta per què va decidir entrar en política respon que “sempre ha volgut trencar barreres”. La de la política va ser una de moltes. Primera i única alcaldessa de Cassà de la Selva (Gironès) també va ser la primera professora d'autoescola a la província. Estudiant i professora d'esperanto acreditada per la Unesco, és autora de diversos llibres de poesia. “Sempre m'ha agradat anar per lliure”, afirma aquesta dona de memòria prodigiosa i d'actitud encomiable que, amb 94 anys, assegura que “sempre s'ha sentit una rara avis per tot el que ha fet”. Una rara avis pel que la societat espera de les dones. “N'hi havia que no estaven d'acord que fos alcaldessa, sabia que tenia crítiques i que hi havia gent que pensava: ‘Aquesta on va amb cinc fills?’; però a mi això no m'afectava”, recorda. De mare universitària, va rebre una educació oberta i a casa li van inculcar que res ni ningú no podia frenar les seves aspiracions. L'autoestima, que “reivindico sempre en totes les edats de la dona”, i la resiliència, la capacitat de superar els obstacles que ofereix la vida, l'han acompanyada sempre. “Les de la nostra generació som les més resilients del món!”, reivindica.

El 1979, quan tenia 50 anys, li van proposar d'encapçalar la llista de CiU i no s'ho va pensar.

Es va tirar a la piscina perquè simplement volia canviar el que no li agradava del seu poble. “No vaig demanar permís a ningú per presentar-m'hi”, explica Godoy, que una vegada va signar l'acta d'alcaldesa es va trobar una mica perduda, ja que “ningú li va explicar què havia de fer”. Una vegada al càrrec, va descobrir que era molt absorbent.

“Vaig haver de deixar l’autoescola, perquè això de ser alcaldessa era les 24 hores del dia; em trucaven de nit si un gos lladrava”, diu, i també recorda que els plens municipals eren molt acarnissats, cosa que, amb el temps, va començar a minar les seves ganes de continuar. Durant el mandat ella i la seva família van rebre atacs personals anònims i van acabar al jutjat.

Va ser aquest i no pas un altre, com el suposat masclisme de l’època, el seu particular sostre de vidre en política. Quatre anys després no va repetir a la llista. “El meu afany de reivindicar-me com a dona i el fet de ser educada per trencar barreres potser va fer que no fos conscient del sacrifici i el patiment de les persones del meu entorn”, afirma Godoy, que creu que ara les dones ho tenen més fàcil que abans per ser alcaldesses. “Socialment, estan més ben acceptades i, políticament, no es fa estrany; és una de les moltes portes que se’ls han obert”, explica. Però les de la seva època van marcar el camí a seguir.

Publicat a: La Vanguardia, 8 de març de 2023

Font del document: <https://www.lavanguardia.com/encatala/20230308/8808783/sempre-vaig-voler-trencar-barreres.html>